

Sygn. akt IV KO 80/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A. S.**

oskarżonego o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2019 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K., zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. akt V K (...), o przekazanie sprawy A. S. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę oskarżonego A. S. do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w W..**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Okręgowym w K. zawisła sprawa A. S., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Wobec niestawienia się tego oskarżonego na rozprawę i przedstawienia zaświadczenia od lekarza sądowego, w którym wskazano, że ze względu na przewlekły charakter schorzenia z zaostrzeniami, konieczne jest powołanie biegłego sądowego angiologa w celu zweryfikowania zasadności okoliczności mających usprawiedliwiać nieobecność oskarżonego na rozprawie, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii i angiologii. Z przedłożonej opinii wynika, że A. S. może brać udział w postępowaniu, jednak z ograniczeniami. Jak podał biegły, w przypadku braku prawidłowego leczenia, stan zdrowia oskarżonego może ulec dalszemu pogorszeniu, a także, że istotnym elementem leczenia występującej u oskarżonego przewlekłej niewydolności żylnej

jest ograniczenie długiego przebywania w pozycji unieruchomionej. Z uwagi przy tym na dużą odległość od miejsca przebywania oskarżonego (W.) do siedziby Sądu właściwego, której pokonanie łączyć by się musiało z dłuższymi podróżami w pozycji unieruchomionej, wskazane jest, aby oskarżony mógł brać udział w czynnościach procesowych w miejscu jego pobytu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy w swoim wniosku wskazał, że z uwagi na odległość pomiędzy miejscem pobytu A. S. a siedzibą Sądu właściwego, która wynosi ok. 200 km, uzasadnione wobec stanu zdrowia oskarżonego jest przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. niniejszej sprawy do Sądu Okręgowego w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego zasługuje na uwzględnienie.

Przypomnieć trzeba, że od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż dobrem wymiaru sprawiedliwości w ujęciu art. 37 k.p.k. uzasadniającym przekazanie sprawy w omawianym trybie jest także potrzeba skutecznego doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, co byłoby mało realne, bądź zupełnie niemożliwe z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu. Podkreśla się tu jedynie, aby wynikało to z dowodu z opinii biegłego, który wskazując na stan zdrowia oskarżonego, nie wyklucza stawiania się przezeń w sądzie, ale jednocześnie wykazuje, że stan ten utrudnia oskarżonemu samodzielne stawianie się w sądzie zbyt odległym od jego miejsca pobytu oraz, że nic nie wskazuje, aby ten stan zdrowia miał ulec polepszeniu (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 kwietnia 2012 r., III KO 13/12, LEX nr 1163346 i przywołane tam judykaty).

W sprawie niniejszej tego rodzaju sytuacja niewątpliwie zaistniała. Z opinii biegłego wynika bowiem, że A. S. może brać udział w postępowaniu sądowym, jednak z pewnymi ograniczeniami. Biegły podał nadto, że istotnym elementem leczenia występującej u oskarżonego przewlekłej niewydolności żylnej jest ograniczenie długiego przebywania w pozycji unieruchomionej. Z uwagi przy tym na dużą odległość od miejsca przebywania oskarżonego do siedziby Sądu właściwego, wymagającej dłuższych podróży w pozycji unieruchomionej, wskazane jest, aby oskarżony mógł brać udział w czynnościach procesowych

w miejscu jego pobytu.

Mając na uwadze wskazane względy, Sąd Najwyższy podzielił stanowisko zawarte w rozpatrywanym wystąpieniu i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w W., właściwemu dla miejsca pobytu i leczenia oskarżonego.

Mając to wszystko na względzie, orzeczono, jak w postanowieniu.